

วรวิทย์ บุญสุข : ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลว : กรณีศึกษาด้านทุนทรัพยากร
ในประเทศ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อวัดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลว โดยใช้วิธีการของต้นทุนทรัพยากรภายในประเทศ (Domestic Resource Cost : DRC) และผลได้สุทธิต่อประเทศ (Net Social Profitability : NSP) ผลการคำนวณต้นทุนทรัพยากรภายในประเทศของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากโรงแยกก๊าซธรรมชาติหน่วยที่ 1 และ 2 ในปี 2538 มีค่าเท่ากับ 12.40 และ 7.47 บาท/ดอลลาร์ ตามลำดับ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในปีเดียวกัน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 26.70 บาท/ดอลลาร์ พบว่า ต้นทุนทรัพยากรภายในประเทศที่คำนวณได้จาก โรงแยกก๊าซธรรมชาติทั้งสองโรงมีค่าต่ำกว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง อันแสดงให้เห็นถึงความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากโรงแยกก๊าซทั้งสอง ส่วนการคำนวณผลได้สุทธิของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลวที่มีต่อประเทศ พบว่า การผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลว 1 ตัน จากโรงแยกก๊าซธรรมชาติหน่วยที่ 1 และ 2 ในปี 2538 ก่อให้เกิดผลได้สุทธิต่อประเทศโดยประมาณเท่ากับ 1,096.67 และ 1,669.16 บาท ตามลำดับ โดยในโรงแยกก๊าซธรรมชาติหน่วยที่ 1 และ 2 มีจำนวนเงินตราต่างประเทศที่หาได้สุทธิ (ผลิตเพื่อส่งออก) 76.69 และ 86.80 ดอลลาร์ต่อการผลิต 1 ตัน ซึ่งแต่ละดอลลาร์ที่หาได้สุทธิจะมีกำไรสุทธิ 14.30 และ 19.23 บาท ตามลำดับ จากผลได้สุทธิที่เกิดขึ้นต่อประเทศของการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลวจากโรงแยกก๊าซธรรมชาติหน่วยที่ 1 และ 2 ในปี 2538 เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีการลงทุนขยายตลาดก๊าซปิโตรเลียมเหลวโดยการสร้างโรงแยกก๊าซธรรมชาติหน่วยที่ 3 และ 4 ขึ้น ประกอบกับความต้องการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวภายในประเทศขยายตัวขึ้น โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก และหลังจากที่มีการเปิดดำเนินการของโรงแยกก๊าซธรรมชาติขนอม (หน่วยที่ 4) เมื่อต้นปี 2539 สภาพการแข่งขันในตลาดการค้าก๊าซปิโตรเลียมเหลวก็เริ่มเปลี่ยนแปลงในทางที่สูงขึ้น และมีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะมีการยกเลิกการควบคุมราคาก๊าซปิโตรเลียมเหลว เนื่องจากการผลิตก๊าซปิโตรเลียมเหลวมีผลได้สุทธิสูง